

Arrest

**nr. 128 373 van 28 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. TORFS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen 8 december 2008 en heeft zich een vierde keer vluchteling verklaard op 27 juni 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 juli 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 10 juli 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag per aangetekend schrijven betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een soenitische Koerd afkomstig uit Mosul, Centraal-Irak. Vanaf 2007 baatte u een groentewinkel uit. Op 15 juli 2008 vonden er gevechten plaats tussen het Iraakse leger, het Amerikaanse leger en terroristen in de straat waar uw winkel gelegen was. De terroristen droegen één van hun zwaargewonden uw winkel binnen en stelden u verantwoordelijk voor hem. U verliet echter uw winkel en ging naar huis. Amerikaanse en Iraakse militairen zouden de zwaargewonde terrorist gevonden hebben. U verschool zich bij uw oom. Tijdens deze periode kwamen zowel Iraakse militairen, Amerikaanse militairen als terroristen naar uw huis en informeerden naar u bij uw vader. Op 17 juli 2008 verliet u Mosul en reisde u via Turkije naar Griekenland. Daar werd u op 31 augustus 2008 gearresteerd. Toen u werd vrijgelaten kreeg u een document om het land te verlaten. U reisde door naar België waar u op 9 december 2008 aankwam. Diezelfde dag vroeg u een eerste maal asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) besloot in het kader van de Dublinovereenkomst tot een bijlage 26quater.

Op 28 januari 2010 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U baseerde zich hierbij integraal op dezelfde vluchtmotieven die u aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en een kopie van uw voedselrantsoenkaart voor.

Op 11 mei 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingestatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 14 juni 2010 ging u in beroep tegen deze beslissing. Op 29 november 2010 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de weigeringsbeslissing van het CGVS. Uw zaak werd opnieuw voorgelegd bij het CGVS. Op 8 september 2011 nam het CGVS opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV in haar arrest van 7 december 2011.

U verliet België niet en vroeg op 10 juni 2013 een derde maal asiel aan in België. U baseerde zich hierbij op dezelfde vluchtmotieven die u aanhaalde bij uw vorige asielaanvragen. U verklaarde dat uw problemen nog steeds actueel waren. U verklaarde dat u gezocht werd door de terroristen en de Amerikanen. U legde geen nieuwe documenten voor. Op 27 juni 2013 besliste de DVZ uw asielaanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13quater).

U verliet België niet en vroeg op 27 juni 2014 een vierde maal asiel aan in België. U baseerde zich hierbij op dezelfde vluchtmotieven die u aanhaalde bij uw vorige asielaanvragen. U stelde dat u nog steeds gezocht wordt in Irak. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legde u twee documenten voor van de politie. Het eerste document (dd. 19/10/2008) betreft een convocatie van de politie van Rashidiya, Mosul. Het tweede document (dd. 03/02/2014) betreft een arrestatiebevel van de politie van Rashidiya. Tevens verwijst u naar de huidige algemene situatie in Mosul, in het bijzonder naar de recente activiteiten van ISIS, en legt u een bundel artikels voor over de algemene situatie in Irak.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet er worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet.

In dit verband dient evenwel te worden benadrukt dat uw tweede asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien uw beweerde afkomst uit Mosul en uw beweerde verblijf in Mosul tot juli 2008 ongeloofwaardig werden geacht. Deze ongeloofwaardigheid was van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kon vormen van uw juiste regio van herkomst, uw recente verblijfplaatsen, uw eventueel verblijf in derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijks kon beschikken. Het CGVS kwam tot deze beslissing nadat er geconstateerd werd dat zowel uw identiteitskaart als uw nationaliteitsbewijs vervalsingen betroffen. Voorts werd er vastgesteld dat uw kennis over Mosul gekenmerkt werd door vage, incoherente en onjuiste verklaringen. Deze beslissing en haar motieven werden door de RVV bevestigd in haar arrest 7 december 2011. De RVV oordeelde hierbij dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Mosul, Centraal-Irak. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Uw derde asielaanvraag werd door de DVZ niet in overweging genomen aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Er moet immers worden vastgesteld dat u bij uw vierde asielaanvraag geen verklaringen aflegt of documenten voorlegt die de vastgestelde ongeloofwaardigheid met betrekking tot uw beweerde herkomst uit Mosul, Centraal-Irak, kunnen weerleggen. Geen van de documenten doet immers enige uitspraak over uw herkomst. Aangezien uw identiteitsdocumenten vals werden bevonden kan er zelfs niet worden geconcludeerd of deze documenten daadwerkelijk betrekking hebben op uw persoon. De convocatie (dd. 19/08/2008) stelt immers enkel dat Samir Ali Ahmed zich dient aan te bieden bij het politiebureau van Rashidiya voor een onderzoek. Het arrestatiebevel (dd. 03/02/2014) stelt dat Samir Ali Ahmed Salim gezocht wordt volgens artikel 4.1 (terrorisme).

Dient nog te worden opgemerkt dat, volgens de documenten die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag en de verklaringen die u hierbij aflegt, u dus gezocht zou worden door de Iraakse politie omwille van terrorisme.

Allereerst moet er worden gewezen op het feit dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Vervolgens moet er worden vastgesteld dat de convocatie reeds dateert van 19 augustus 2008 zodat er kan worden verwacht dat u dit document reeds veel eerder had voorgelegd in het kader van uw vorige asielaanvragen indien u daadwerkelijk gezocht werd door de Iraakse politie. Voorts moet er worden opgemerkt dat u op geen enkel moment tijdens uw vorige asielaanvragen melding had gemaakt van deze convocatie. U heeft zelfs nooit vermeld dat u gezocht werd door de Iraakse politie, laat staan door de politie van Rashidiya. U vermeldde toen enkel dat u gezocht werd door terroristen, het Amerikaanse leger en het Iraakse leger (vragenlijst 08/02/2010, gehoor CGVS 22/03/2010, gehoor CGVS 13/04/2011). Dat u nu pas dit document plots voorlegt en dat u tevens een document voorlegt waarop staat aangegeven dat u door de Iraakse politie gezocht zou worden voor terrorisme, ondermijnt dan ook verder uw algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft uw voorgehouden vrees voor de Iraakse autoriteiten dient er bovendien nog te worden gewezen op het feit dat de RVV in haar arrest van 29 november 2010 waarin besloten werd tot de vernietiging van de beslissing die door het CGVS werd genomen op 11 mei 2010 reeds oordeelde dat u niet aannemelijk kon maken dat u vervolgd werd door de Iraakse autoriteiten. Deze beoordeling werd nogmaals bevestigd in het arrest van de RVV van 7 december 2011.

De documenten die u voorlegt kunnen dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Uw verwijzing naar de huidige algemene situatie in Mosul en de documenten die u voorlegt om de precare situatie aan te tonen kunnen ten slotte evenmin beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Gezien u zich bediende van valse identiteitsdocumenten en gezien uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw beweerde regio van herkomst kan er immers geen verband worden gelegd tussen de situatie in Mosul en uw persoon.

Gezien bovenstaande vaststellingen stelt u het CGVS nog steeds niet in staat om zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, uw juiste regio van herkomst, uw recente verblijfplaatsen, uw eventueel verblijf in derde landen of eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijk kan beschikken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van

de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/6, eerste lid, 2° en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"Artikel 57/6, 2° Vw. verwijst naar EU-onderdanen en kandidaat-onderdanen met betrekking tot de behandeling van hun asielaanvraag (art. 57/6, 2° Vw) waarbij de Commissaris-generaal de bevoegdheid heeft om hun aanvraag 'niet in overweging te nemen' indien uit hun verklaring niet duidelijk blijkt dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag hebben of een reëel risico lopen op ernstige schade.

Dit artikel is niet van toepassing op verzoeker, die onderdaan is van Irak, zodat de beslissing contra legem werd genomen. Verweerster is hier haar bevoegdheid te buiten gegaan.

Om deze reden dient kwestieuze beslissing te worden vernietigd."

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2 *juncto* 48/4 van de vreemdelingenwet.

Volgens verzoeker heeft verweerder artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet geschonden omdat hij omwille van de onduidelijkheid van verzoekers afkomst, ook onmiddellijk de subsidiaire bescherming weigert. Zijn afkomst staat volgens verzoeker nochtans vast: *"hij is geboren in Irak, hij spreekt Irakees, het is net omwille van zijn handicap dat hij Irak niet erg actief was maar over zijn Irakese afkomst kan geen twijfel bestaan."* Verzoeker wijst ook op de door hem voorgelegde stukken (hij wordt gezocht door de Iraakse politie), *"zodat zijn afkomst afdoende is aangetoond"*. Verzoeker benadrukt dat verweerder niet ontkent dat het attest afgeleverd werd door de Iraakse politie, hetgeen volgens hem minstens bevestigt dat hij in Irak gekend is.

2.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en van artikel 48/2 *juncto* 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wees tijdens zijn gehoor op de uiterst gevaarlijke situatie in Irak, die inmiddels verergerd is. De inwoners van Mosul zijn allen op de vlucht en de stad wordt door de Jihadi's overgenomen en platgebrand. Er is volgens verzoeker sprake van willekeurig geweld ten aanzien van burgers in het kader van een gewapend conflict.

2.1.4. In wat zich aandient als een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Volgens verzoeker dient de huidige situatie in Irak beschouwd te worden als een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verweerder heeft geen rekening gehouden met de feitelijke situatie in zijn land van herkomst, aldus verzoeker.

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De Raad ziet niet in op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou (kunnen) uitmaken van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, aangezien de beslissing genomen is op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Nergens in de bestreden beslissing wordt naar artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet verwezen. De schending van voornoemd artikel wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd. De bestreden beslissing werd immers genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.1. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker in het kader van zijn vierde asielaanvraag afgelegde verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name dat hij gezocht wordt door Iraakse en Amerikaanse militairen en door terroristen. Verzoekers tweede asielaanvraag werd geweigerd omdat zijn beweerde afkomst uit Mosul en zijn beweerde verblijf in Mosul tot juli 2008 ongeloofwaardig worden geacht.

2.3.2. Ter ondersteuning van zijn vierde asielaanvraag legt verzoeker een convocatie van de politie van Rashidiya (Mosul) van 19 oktober 2008, een arrestatiebevel van de politie van Rashidiya (Mosul) van 3 februari 2014 en een bundel artikels over de algemene situatie in Irak neer.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van

8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.3. De door verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde convocatie van de politie van Rashidiya (Mosul) van 19 oktober 2008, het arrestatiebevel van de politie van Rashidiya (Mosul) van 3 februari 2014 en de bundel artikels over de algemene situatie in Irak vermogen niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Er moet immers worden vastgesteld dat u bij uw vierde asielaanvraag geen verklaringen aflegt of documenten voorlegt die de vastgestelde ongeloofwaardigheid met betrekking tot uw beweerde herkomst uit Mosul, Centraal-Irak, kunnen weerleggen. Geen van de documenten doet immers enige uitspraak over uw herkomst. Aangezien uw identiteitsdocumenten vals werden bevonden kan er zelfs niet worden geconcludeerd of deze documenten daadwerkelijk betrekking hebben op uw persoon. De convocatie (dd. 19/08/2008) stelt immers enkel dat Samir Ali Ahmed zich dient aan te bieden bij het politiebureau van Rashidiya voor een onderzoek. Het arrestatiebevel (dd. 03/02/2014) stelt dat Samir Ali Ahmed Salim gezocht wordt volgens artikel 4.1 (terrorisme).*

Dient nog te worden opgemerkt dat, volgens de documenten die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag en de verklaringen die u hierbij aflegt, u dus gezocht zou worden door de Iraakse politie omwille van terrorisme.

Allereerst moet er worden gewezen op het feit dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Vervolgens moet er worden vastgesteld dat de convocatie reeds dateert van 19 augustus 2008 zodat er kan worden verwacht dat u dit document reeds veel eerder had voorgelegd in het kader van uw vorige asielaanvragen indien u daadwerkelijk gezocht werd door de Iraakse politie. Voorts moet er worden opgemerkt dat u op geen enkel moment tijdens uw vorige asielaanvragen melding had gemaakt van deze convocatie. U heeft zelfs nooit vermeld dat u gezocht werd door de Iraakse politie, laat staan door de politie van Rashidiya. U vermeldde toen enkel dat u gezocht werd door terroristen, het Amerikaanse leger en het Iraakse leger (vragenlijst 08/02/2010, gehoor CGVS 22/03/2010, gehoor CGVS 13/04/2011). Dat u nu pas dit document plots voorlegt en dat u tevens een document voorlegt waarop staat aangegeven dat u door de Iraakse politie gezocht zou worden voor terrorisme, ondermijnt dan ook verder uw algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft uw voorgehouden vrees voor de Iraakse autoriteiten dient er bovendien nog te worden gewezen op het feit dat de RVV in haar arrest van 29 november 2010 waarin besloten werd tot de vernietiging van de beslissing die door het CGVS werd genomen op 11 mei 2010 reeds oordeelde dat u niet aannemelijk kon maken dat u vervolgd werd door de Iraakse autoriteiten. Deze beoordeling werd nogmaals bevestigd in het arrest van de RVV van 7 december 2011.

De documenten die u voorlegt kunnen dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Uw verwijzing naar de huidige algemene situatie in Mosul en de documenten die u voorlegt om de precare situatie aan te tonen kunnen ten slotte evenmin beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Gezien u zich bediende van valse identiteitsdocumenten en gezien uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw beweerde regio van herkomst kan er immers geen verband worden gelegd tussen de situatie in Mosul en uw persoon.

Gezien bovenstaande vaststellingen stelt u het CGVS nog steeds niet in staat om zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, uw juiste regio van herkomst, uw recente verblijfplaatsen, uw eventueel verblijf in derde landen of eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijk kan beschikken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Gelet op het voorgaande, alsook op 's Raads arrest nummer 71 417 van 7 december 2011, dat kracht van gewijsde heeft, kan verzoeker dan ook niet gevolgd worden waar hij in onderhavig verzoekschrift stelt dat zijn afkomst vast staat. De Raad merkt ook op dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet kan volstaan doch dat hij enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden verblijf in Mosul. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend. Een schending van artikel 3 EVRM kan bijgevolg ook niet worden aangenomen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.4. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *"Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS